

DOMINO VENERANDO, NOBISQUE CHRISTI AMORE COLENDO RAGANBERTO^a EPISCOPO ALCHVINUS 796—804
LEVITA SALUTEM.

Memor^b conductae amicitiae inter nos, quae mihi fiduciam praestat aliquid scribendi ad vos, quod nobis ex utraque parte necessarium videtur. Dictum est mihi, quod vestri iuniores¹ aliquam novam consuetudinem misissent super ecclesias et presbiteros sancti Martini; immo et de vobismetipsis dixerunt. Tamen de vestra sanctitate hoc non credebam; aestimans vos canones optime servare, et maxime domini nostri Iesu Christi evangelicam sententiam, ubi ait: 'Gratis accepistis, gratis date'. Matth. 10, 8.

Dicunt enim²: vestri missi mandassent presbiteros nostros: de pane modio I et dimidio^c; de vino modio I; de annona ad caballos modia quattuor; casios VI; ova C; pisces et orto³ et ligumen ad sufficientiam^d ab^e unoquoque presbitero; et si hoc non reddidissent, ex vestra auctoritate interdictum haberent missas non cantare in ecclesiis nostris; nec etiam alios presbiteros in ecclesiis sancti Martini cantare licitum habere.

Mirum mihi videtur, qua auctoritate ecclesias Christi excommunicare voluisti. Si presbiteri peccaverunt, quid ecclesia peccavit? Quare non memorant tui iuniores, quam terribiliter beatus Petrus princeps apostolorum venditores gratiae in primo huius heresis inventore^f percellit^g, dicens: 'Pecunia tua tecum sit in perditione^h'. Deprecor, Act. 8, 20. clementissime pater, in ea caritate, qua Deus nos coniunxit, et in ea fide, quamⁱ condiximus, ne quid novi mittas in ecclesias sancti Martini et in res illius. Potens est sanctus Martinus apud Deum defendere res suas, si necesse est illi clamare ad Deum.

Dimitte, si placeat et si fieri possit, sic esse ecclesiis Christi, quae sunt in emunitate sancti Martini et in parrochia vestra, donec conloquamur. Quicquid enim iustum est tuam recipere ab eis auctoritatem, non rennuo. Sed omnino, si tibi oboedientes non erunt, ego tecum constringo eos. Ad tuam^k enim sinodum venire debent et rationem reddere de officiis spiritalibus, et tu gratis dare illis quae Dei sunt, sicut ante praedixi; domino Iesu demandante, ut gratis spiritalia dona dentur ab omnibus. Et maiorem tibi prosperitatem praestat intercessio sancti Martini et sancti Aredii⁴ quam illorum consilium, qui hanc hortantur exactionem et tributa solvere. Et si aliis facere voluisses, numquam tamen nostris hanc necessitatem inponere te velle putavi propter amicitiam inter nos conductam, vel magis honorem sancti Martini; quem Deus tanta honoravit auctoritate, ut omnibus auxilium sanctis suis intercessionibus praestare poterit.

Incolomem et felicem beatitudinem tuam, recteque praedicantem divina clementia protegere et exaltare dignetur, domine sanctissime.

299.

Alcvinus abbati cuidam fratrem reum commendat.

796—804.

Codd. A 1 fol. 63, A 1 p. 69 nr. 47^a.*

Ed. J 228.

^a) Ragerberto H; cf. p. 456 ep. 298 n. a. ^b) sum excidisse videtur. J. ^c) dimedio H. ^d) ad sufficienter H. ^e) ad H. ^f) inventori H. ^g) percellet H. ^h) peditione H. ⁱ) qua H. ^k) tuum H. 299. ^a) Lemma: Epistola Albini magistri A 1.

1) iidem, qui post paulo vestri missi vocantur. 2) Cf. ad hunc locum Hauck Kirchengesch. II, 203 n. 2. 3) horto i. e. herbam in hortis natam. 4) Coenobium S. Aredii Atanacense (S. Yrieix), dioec. Lemovicensis, monasterio S. Martini Turonensi subditum erat. V. Bouquet Recueil II, 382 et Gallia Christ. II, 547. J.